

Ks. mjr Karol Messerschmidt

Moja służba Bogu w Kościele, Ojczyźnie w Wojsku

1. Moje wspomnienia ze służby duszpasterskiej w Wojsku Polskim

Część trzecia

Zaraz na początku mej służby kapelańskiej przywieziono z Grajewa do szpitala wojskowego w Grodnie żołnierza ewangelika, którego podczas obrządzania kopnął koń, uszkadzając mu pęcherz. Konieczna była natychmiastowa operacja. Jak mogłem, tak przygotowywałem chłopaka duchowo do tej operacji. Ale żołnierzowi to nie wystarczyło. Zażądał — ni mniej, ni więcej — tylko mojej obecności na sali operacyjnej. W moim przekonaniu, ze względów aseptycznych była to rzecz niemożliwa. Ale chłopak już nie prosił, ale błagał ze łzami w oczach. Poszedłem więc do dra ptk. Śleszyńskiego, który miał dokonać operacji i zacząłem go błagać o zgodę na spełnienie prośby nieszczęśliwego chłopaka. A że pułkownik był chłop ludzki, wyraził na tę prośbę zgodę. Wystał mnie więc zaraz do mycia rąk, założenia maski i fartucha. W godzinę później stałem już przy stole operacyjnym, trzymając chłopaka za rękę. Okazało się, że operacja była spóźniona. Chłopak zmarł. Następnego dnia przyjechała matka z Piły, aby odwiedzić syna. Ale on już nie żył. Rozpacz matki nie miała granic. Nie zgodziła się ona na pogrzeb w Grodnie. Spelnilem jej wolę i pogrzeb odbył się w Pile.

Zdarzyło się też, że przywieziono do wojskowego szpitala żołnierza, który, aby wyjść z wojska, przestrzelił sobie nogę w tydzień. Konieczna była operacja. Także ten żołnierz zażądał mojej obecności przy operacji. Był już bowiem precedens, więc po raz drugi asystowałem pułkownikowi podczas operacji. Tym razem nawet się przydałem doktorowi, gdyż o moje ramię wycierał podczas niej swoje spocone czoło. Jak zdjąłem fartuch, miałem mokre ramię.

Tak zaczęła się moja przyjaźń z dr Śleszyńskim. Dzięki niej byłem uczestnikiem wielu ciekawych operacji. Płk dr Śleszyński był znanym chirurgiem na Grodzieńszczyźnie. Był człowiekiem wielkiego serca i znanym społecznikiem. Pomagał chorym przez swe operacje równie często, jak i przez pomoc materialną. Niestety ten tak potrzebny społeczeństwu człowiek uległ śmiertelnemu wypadkowi. Żegnało go w wielkim bólu społeczeństwo Grodna i wojsko. Odszedł w pełni sił, gdy rozruszał swój samochód. Czyny to przy pomocy korbki. Nieszczęście chciało, że samochód miał włączony pierwszy bieg. Samochód ruszył do przodu, obalając doktora i wlokąc go przed sobą. Tak odszedł wspaniały lekarz i człowiek wielkiego serca.

Pod koniec roku 1937 zapadł ciężko na zdrowiu ks. Plamsch. Wykryto u niego chorobę nowotworową. W związku z nią spadły na mnie większe obowiązki w pracy parafialnej, które i tak były znaczne, ponieważ większość parafian stanowili Polacy, których ks. Plamsch nie był w stanie obsłużyć z powodu niedostatecznej znajomości języka polskiego. Po kilku miesiącach choroby ks. Plamsch zmarł. W tej sytuacji ks. biskup Juliusz Bursche zaproponował mi administrację parafii. Nie mogłem jej jednak przyjąć bez zgody mego przełożonego w wojsku, gen. Olszyny - Wilczyńskiego. Poszedłem więc natychmiast prosić o zgodę. Otrzymałem ją z miejsca. Wiadomość o zgodzie generała przekazałem ks. biskupowi telegraficznie. Tak zostałem oficjalnie administratorem parafii ewangelickiej w Grodnie. Zgodnie z wolą rodziny, pastor Plamsch został pochowany w filiale Michałowo pod Białymstokiem. Tam też miesiąc później przeprowadziła się jego rodzina.

Wprowadzenie Rady Parafialnej

Na ostatnim posiedzeniu Rady Diecezji Warszawskiej dnia 10 marca 2014 r. zostały zatwierdzone wyniki wyborów do gremiów parafialnych z dnia 2 lutego 2014 r.

Termin wprowadzenia w urzędowanie nowo wybranej Rady Parafialnej ustalono na niedzielę 30 marca 2014 r.

Wprowadzenia dokona zwierzchnik naszej Diecezji, ks. bp Jan Cieślak.

Zgodnie z zapisami Regulaminu Parafialnego termin ten jest początkiem 5 – letniej kadencji nowo wybranych gremiów: Rady, Komitetu i Komisji Rewizyjnej. Serdecznie zapraszamy na tę uroczystość.

„... z prac tymczasowej Rady Parafialnej...”

W ostatnim okresie (luty-marzec) tymczasowa Rada Parafialna zajmowała się bieżącą działalnością parafii, w oczekiwaniu na zatwierdzenie wyników wyborów do gremiów parafialnych i wyznaczenie terminu wprowadzenia w urzędowanie nowo wybranej Rady Parafialnej i pozostałych gremiów, czyli Komitetu Parafialnego i Komisji Rewizyjnej. Pierwotnie podawany termin wprowadzenia 16 marca 2014 nie doszedł do skutku, gdyż protokoły wyborcze wysłane pocztą nie dotarły na czas na poprzednie posiedzenie Rady Diecezjalnej. W związku z powyższym ustalono ostatecznie termin wprowadzenia Rady Parafialnej na niedzielę 30 marca 2014. Mamy nadzieję, że zawita już wiosenna pogoda i umili tę uroczystość.

Ze wspomnianych spraw bieżących, którymi zajmowała się Rada, należy wspomnieć trudne negocjacje z firmą Braughman w sprawie wynajęcia powierzchni reklamowej. W związku z przedłużającym się ustawieniem kontenerów budowlanych na działce sąsiedniej u zbiegu ulic Batorego i Waryńskiego (pozostałość po budowie wieżowca na Placu Unii Lubelskiej) działka parafialna nie nabyła jeszcze walorów ekspozycyjnych dla zaplanowanej reklamy wielkoformatowej.

W sprawie dotyczącej przywrócenia dojazdu do Parafii od strony ul. Batorego toczy się postępowanie odwoławcze w trybie administracyjnym, jak również pełnomocnik Parafii wystąpił z pozwem cywilnym o przywrócenie posiadania dojazdu, co – mamy nadzieję – pozwoli skuteczniej domagać się od władz Warszawy zakończenia tej niemiłej sprawy.

Mamy nadzieję, że nowa, pochodząca z wyboru Rada Parafialna z Bożą pomocą i przy współpracy pozostałych Gremiów i zaangażowanych Parafian dokończy dzieł i tematów rozpoczętych nie tylko przez tymczasową Radę Parafialną, ale i przez poprzednie Rady Parafialne. Życzymy Bożego prowadzenia, wytrwałości i konsekwencji w działaniu.

Tymczasowa Rada Parafialna